

[Carl Petersen.]

Lov. Heroverfor kan siges, at det er saa lidt; det drejer sig om, da der gives Ret til for disse Brugstørrelser at faa Andel i det Kvantum Tildelingskorn, som i § 6 er bestemt for Husmandsbrugene. Men man maa ikke glemme, at det i Virkeligheden ikke er Brugstørrelserne inden for 8 000—10 000 Kr.s Grundværdi, der rammes haardest af denne Bestemmelse, men de helt smaa Husmandsbrug. De rammes haardest, fordi der kun er afsat det samme Kvantum Tildelingskorn som i den gældende Lov, 1 Million Tønder, og dertil kommer Bestemmelsen om, at den Saasæd, som i indeværende Foraar maa fremskaffes til Brug, der har en Grundværdi mellem 5 000 og 10 000 Kr., skal tilbageholdes af Tildelingskornet. Da man jo kender disse Smaa-brugs Arbejdsvilkaar i denne Restriktionernes Tid, vil jeg udtale Ønsket om, at det vil lykkes her i Rigsdagen at ændre dette Forhold. Jeg forstaa fuldt ud, hvilke Vanskeligheder der har været for den højtærede Minister, naar han skulde forhandle sig til Enighed med Organisationerne, som netop paa dette Omraade har saa modstridende Interesser, men jeg haaber, at Landbrugets Politikere, som skal behandle Sagen her i Rigsdagen, vil forstaa det uretfærdige i at gøre de Vanskeligheder, som nu er til Stede for de smaa Husmandsbrug, endnu større ved at forringe Mulighederne for at faa Tildelingskorn, idet man tager 10 000 t til det Formaal, jeg lige har omtalt. Der kan ikke være Tvivl om, at man maa bibeholde Skæringspunktet for Afleveringen ved 10 000 Kr., hvis man vil skabe Retfærdighed, og der bør findes Udvej for paa anden Maade at sikre det Saakorn, som ifølge Lovforslaget skal tilbageholdes af Tildelingskornet.

Angaaende Priserne har man i alt væsentligt holdt sig til de nugældende Priser, og det maa vel erkendes, at der for Landbrugets Udøvere ikke kan være rimelig Grund til at klage over disse Priser. Imidlertid har man i Lovforslagets § 4 indsat en Bestemmelse, der forhøjer Prisen med 10 Kr. pr. 100 kg for $\frac{1}{3}$ af Ligningskvantummet. Denne Forhøjelse af Prisen skal ske i Form af en Efterbetaling i Aaret 1942. Der er maaske Grund til at spørge, om denne Efterbetaling er nødvendig. Vil Konsekvensen ikke blive, at den indirekte Forhøjelse af Prisen paa Korn vil blive brugt til at forklare og fremtvinge en Stigning paa en hel Række Varer, hvis Frembringelse er nøje knyttet til Kornvarerne? Man vil hævde, at saadanne Prisstigninger er nødvendige, naar Kornprisen er blevet forhøjet.

Det vil dreje sig om alle dyriske Produkter, og man vil vel ogsaa anvende en højere Kornpris som Paaskud til at faa højere Priser for en hel Række Plantekulturer, der sendes paa Markedet som saadanne, og hvor man vel med Rette kan hævde, at disse Varers Pris skal sættes i Forhold til Kornprisen. Jeg nævner Varer som Frø og Sukkerroer, og maaske andre.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde om Priserne ved Behandlingen af den gældende Lov: man maa være opmærksom paa, at en højere Pris paa Kornet nødvendigvis medfører Forhøjelser paa en lang Række andre Varer og altsaa betyder en Hævning af hele Prisniveauet. Jeg har den Opfattelse, at der fra alle Sider er Enighed om, at det ikke er heldigt, at Prisniveauet hæves, og jeg mener, det vil være en Forbedring af Lovforslaget, hvis Priserne bliver lagt helt fast uden nogen Forhøjelse i Forhold til de Priser, der gælder for Høstaaret 1940.

Vi er tilfredse med Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, hvor der tages et vist Hensyn til de Ejendomme, der har en høj Grundværdi som Følge af, at de har Arealer, der ikke er anvendelige til Kornavl.

I § 4, Stk. 4, siges det, at Ministeren kan fastsætte en højere Pris for Saasæd end den faste. Jeg spørger den højtærede Minister, om man skal forstaa „den faste Pris“ saaledes, at det er den, som er nævnt i Lovforslaget som fast Pris, eller der dertil ved en Udregning skal lægges Efterbetalingen for den sidste Ottendedel.

Jeg kan paa mit Partis Vegne i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Dog vil jeg gentage Ønsket om, at det i Udvalget vil lykkes at faa de Uretfærdigheder ud, som jeg har omtalt.

Hans Pinstrup: Forslag til Lov om en Kornordning er et af denne Samlings mest indgribende og mest betydningsfulde Lovforslag, hvis Hovedformaal er at sikre hele Landets Befolkning det nødvendige Korn til Brød og Gryn, med andre Ord dagligt Brød til alle i Landet, noget, som mange er vant til at betragte som en Selvfølge, men som under de nuværende Forhold paa ingen Maade er en Selvfølge, idet Forsyningen i høj Grad vil være afhængig af Størrelsen af den kommende danske Høst. Jeg kan kun lykønske Ministeren til den Enighed, han har formaaet at skabe mellem Landbrugets Organisationer om disse for de enkelte Landbrugsbedrifters Produktion saa indgribende Lovbestemmelser, der, som Ministeren udtalte i sin Fremsættelsestale, vil bevirke en stor Byrde for Landbruget.